UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato in primam Digesti Veteris Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Condictione sine causa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96393

Visual Library

a ALEX. ¶Debetur. An quod debetur offic. iud. poſſit deduci
in compenſationem? vide Bar.in l.etiam.C.de compen. ⁊ ibi e-
tiam Bal.in l.fin.ad fi.eod.tit.

De condictione ſine cauſa. Rub.vii.

LEX I.

1 ☞Condictio ſine cauſa licet ſit generalis, tamen eſt ſpecies ab
aliis ſeparata.
2 Condictio ſine cauſa concurrit cum condictione certi ⁊ incerti.
3 Cõdictio ſine cauſa qñ habeat locũ in contractib.innominatis.

Et ⁊ hec. Hec eſt ſpecialis condictio,⁊
concurrit cum condi.indebi.
ob cauſam,⁊ ob turp.cauſam.h.d. In tex.ibi, eſt
⁊ hec ſpecies condictionis:dic,id eſt ſpecies ſeu
condictio per ſe diſtincta ab aliis condictioni-
bus.Et ſi queratur,in quibus caſibus habet lo
cum,reſpondetur,ſi quidem ſine cauſa,⁊c.vt in tex.¶Op.quod
1 hec†condictio non ſit ſpecialis, imo generalis, quia concurrit
cum aliis,vt hic patet in tex.Sol.quod hic dicit,eſt ſpecies cõ-
dictionis,expone vt dixi ꝙ eſt ſpecies diſtincta ab aliis, lȝ hec
2 generalius competat,quã cõpetãt ille.¶†Quero vtrũ hec cõ
dictio cõcurrat cũ cõdictione certi. Rñ.ſic,qñ per hanc condi-
ctionem petit certũ.l.certi cõdictio.in prin.ſ.ſi cer.pet.¶Que
3 ro vtrum†hec condictio habeat locum in contractibus innomi
a tis?Et videtur ꝙ ſic,vt hac l. Breuiter quando iſta condictio
concordat cum condictione ob cauſam,non habet locum,ſȝ alias
poteſt habere locum in cõtractibus nominatis,vt dicam ĩ.l. p-
xi.¶Venio ad verſic.qui autẽ.⁊ op.de l.ſi non ſortẽ.§. libert⁹.
ſ.tit.j.Sol.vt in gl.¶Venio ad ver.ſiue aũt.⁊ op.de l. cum fi-
lium.§.heres.de leg.ij.Gl.nõ ſoluit:tu dic, qd hic deuenit ad ta
lẽ finẽ q ſe non cõpatitur cũ principio.Vnde paria ſunt,a ini-
tio non fuiſſe,vel ex poſt facto ad talem finem deueniſſe in cõtra
rio deuenit ad talem finẽ,q ſe cõpatitur cum prin.¶Opp.ſ.ti.
j.l.ſi.Sol.ibi nõ deuenit ad cauſam antequam reſtitutio petat.

ADDITIO.

a ALEX.¶Contractib⁹.Vtrũ hec cõdictio habeat locũ in ɔcti-
bus nominatis,⁊ qualiter formare debeamus libellũ in hac cõ-
dictione? vid Bal.in l.edita.de eden.⁊ cui incũbat onus pbandi
cauſam nõ ſubeſſe,vid no.glo.⁊ Bal.in l.ij.C.de don.ante nupt.

LEX II.

1 ☞Condictio ſine cauſa quando detur contra ea que veniunt in
ſententia.
2 Condictione ſine cauſa condicitur eſtimatio ſoluta.

Si fullo. Si res, pro qua ſolui eſtimationem
ei a quo cauſaȝ habeo, ad eũ redeat,
poteſt agi actione ex eo contractu, vel cõdictione ſi-
ne cauſa ad rem ſolutam.h.d.⁊ eſt multũ no.¶ Op.
a ſolutum per ſententiam non repetitur.al.j.C.de cõdi.indeb.⁊ l.ſi
fideiuſſor.§.in omnibus.ĩ.mãda. Sol.dicit gl. hic fuit cõuentus
extra iudicium,vel dic quod contraria loquuntur in condictio-
ne indebiti,hic in cõdictione ſine cauſa,quod no. quia condictio
indebiti non dat contra ſententiam,ſed condictio ſine cauſa ſic.
Ita intelligunt gl.noſtre hic,⁊ in legibus contrariis,⁊ in l.ſi ſi-
1 ne.§.j.ĩ.rem ratam hab.Doc.†Moderni dicunt aliter,⁊ melius
quod nulla condictio datur contra ea que venerunt in ſentẽtia,
vnde ſi per condictionem dicitur male iudicatum, condictio ceſ
ſat,vt l.j.C.de condi.indeb.⁊ d.l.ſi ſine.§.ſi procurator.per iudi
cem.ſed quando per condictionem,non dicitur iniuſta ſententia,
ſed dicitur quod cauſa ſententie deuenit ad non cauſam, tunc
datur condictio ſine cauſa,⁊ hic eſt caſus. Nam fullo confitetur
ſe condemnatum,⁊ bene condemnatum tamen de nouo res per-
uenit ad dominũ,⁊ ſic dicit cauſam deueniſſe ad non cauſam. Sȝ
ſi venirent contra ſententiam,non audiretur per condictionem
ſine cauſa,ſicut nec per condictionem indebi. Ita no. Doc.in l.j.
C.de condi.indeb.⁊ bene.¶Op.condictio non dȝ habere locum,
vbi competit actio ex eo contractu.ſ.tit.j.l.qui inuicem. Solu.
1 ibi in condictione indebiti,hic in condictione ſine cauſa.Vel ve
2 rius dico,ꝙ iſte actiões cõpetunt ad diuerſa.†Nã p condictio-
nẽ ſine cauſa cõdicitur eſtimatio ſoluta,vt hic.p actionẽ ex eo cõ
tractu agitur alternatiue vt reddat rem vel eſtimationẽ,vt in l.
in cõmodato.§.ſi.ĩ.cõmo.⁊ ibi videbitis.¶Op.qd non habeat
locũ actio perſonalis,ſȝ Publiciana, vel vtilis in rem. ſ. de rei
b vẽ.l.ſi culpa. Sol.dicit glo.ibi ſoluit eſtimationẽ[b] ille,qui a non
dño cauſam habebat:hic ſoluit eſtimationẽ ille,q a dño cauſam
habebat.Et intelligit Dy.hoc eſſe verũ, ſi poſt ſolutam eſtima
tionẽ res puenit ad fullonẽ anteq̃uam reuerteret ad dñm. Ita
no.ipſe extra de reg.iur.c.pro poſſeſſore.in v.q.lib.vj.quod quã-
tũ ad legẽ noſtrã eſt diuinare. Dicã de hoc in d.l.ſi culpa. Tu tñ
tene ſol.gl.hic poſitã.Et eius rõ eſt,qꝛ ille,qui habuit cauſam a
me vt commodatarius,fallo,⁊ ſimiles cõueniuntur ratione cul-
pe:⁊ ideo ſoluendo eſtimationẽ,videt ſoluere eſtimationẽ cul-
pe,⁊ non rei,ideo eis nõ datur in rẽ vtilis,ſed perſonalis,vt hic
dicitur. Sȝ ille qui cauſam non habet a me,conuenitur ratione
rei tanquam poſſeſſor,⁊ ideo ſoluẽdo videtur ſoluere eſtimatio
nem rei,vt rei,non vt culpe. Ita intellexit Hug.antiquus gloſ
3 ſator licet gl.nõ referat,vt dicebat Iac.Butr.¶†Quero vtrũ
debeat actio cedi,ſeu reddi ei,q ſoluit eſtimationem rei? Gl.tã-
git hic,⁊ Dy.in d.c.pro poſſeſſore.⁊ in l.is qui dolo.ſ.de rei vẽd.
ego autem dixi in l.in depoſiti.ĩ.de re iudi.Dic vt ibi.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶Nõ repetitur an ſolutũ per ſententiam poſſit aliquo
caſu repeti condictione ſine cauſa,adde Bar.in l.j.§.deniqȝ.ĩ.ꝙ
vi aut clam.in ſi.⁊ quod no.dixit Bar.in l.ſenatus.in j.q.ĩ.de acc.
⁊ omnino Bar.⁊ que ibi dixi in l. Iulianus, verum debitorem.
ſ.tit.j.Adde Bal.conſi.lxxvj.lib.iij.
b ALEX. ¶Eſtimationem. Sȝ Bar.in l.cõmodato.§.ſi. tenuit et
competere vtilẽ act.in rem de quo vid p Bar.in l.j.ĩ. pro empto.

LEX III.

1 ☞Totius ad totũ ius,idem eſt quod partis ad partẽ,⁊ nu.3.
2 Obligatio ſine cauſa quando ſit ipſo iure nulla.
4 Condictio incerti an ſit proprium nomen actionis.

Qui ſine. Qui ſine cauſa in totũ, vel in partẽ
a obligatur,liberationem cõdicit.[a] h.
1 d.¶No.quod iuris eſt†de toto quo ad totũ,idẽ eſt
de parte quo ad partem.vt hic,⁊ ſ.de rei vẽdi.l.que de
tota.¶Opp.quod non ſit neceſſaria condictio, cum obligatio
2 ſine†cauſa ſit ipſo iure nulla l.cum de indebito.in ſi.ĩ.de probat.
Sol.intellige quod hic fuit cauſa expreſſa, que in veritate erat
nulla,quando autẽ cauſa non exprimitur,dicitur in l.hactenus.
3 ĩ.de cõſti.pec. ¶†Opp.⁊ videtur quod non ſit idem iuris de
parte quo ad partem,quod eſt in toto quo ad totum,vt d.l.quã
diu.C.de diſtrac.pig.Gl.non ſoluit,tu ſolue,qd in his,que ſunt
omnino diuidua,idem iuris eſt de parte quo ad partem,qd eſt
de toto quo ad totuȝ. Ita loquitur hic. Sed in his,que aliquo
modo ſunt indiuidua, hec regula non procedit in l.contraria.
Probatur in l.in executione,§.pro parte.ĩ. de verbo.obliga.
4 ¶Quero,vtrum†cõdictio incerti ſit hic nomen proprium a-
ctionis? Glo.dicit quod non,ſed exponitur, id eſt ſine cauſa, ꝙ
dic vt dixi in l.ſed ⁊ ſi me putem.§.i.ſ. tit.j.

ADDITIO.

a POMA.¶Condicit. Vide Alex.conſi.cij. vol.j.

LEX IIII.

Nihil refert. Paria ſunt ab initio aliqd eſſẽ
tale,vel ex poſt facto deuenire
ad tale. Hoc dicit hec lex.

LEX V.

1 ☞Dos data occaſione matrimonij illiciti non contrahitur,
quando poſſit repeti,⁊ vide nu.3.
2 Argumentum a contrario ſenſu nõ ſumitur quãdo reſultaret
prauus intellectus.
4 Iuris ignorantia quando excuſet quo ad penam adulterij.
5 Titulus dotis oneroſus eſt.

Auunculo. Iſta eſt fortis lex.⁊ h.d. Datũ
ob cauſam impoſſibilẽ de iure,
cauſa non ſequuta de facto condictione ſine cauſa repe
titur.hoc dicit. Primo loquitur, quando matrimo-
nium erat prohibitũ ratione cõſanguinitatis. Secundo quãdo
ratione affinitatis, Secunda ibi,nouerca. Iſta materia habet
duas partes. Primo quando ſponſalia fuerũt facta,nec matri
monium copulatum,⁊ de hoc tractat prima gl. Secũdo quãdo
matrimoniũ fuit de facto cõtractũ,⁊ copulatũ,⁊ de hoc tractat
ſecũda gl.¶Quero ergo ⁊ reuoco in dubiũ caſum iſtius legis
1 videlicet, quãdo dos † datur nomine matrimonij illiciti quod
non cõtrahitur,an dos poſſit repeti? In gl. ſunt opi.ſcȝ tres.
a Prima,quod poſſit indiſtincte repeti,ſi dans[a] fuerit ſciẽs,ſiue
ignorãs,⁊ hec fuit opi. Azo.ſiue Placẽtini, quod pbatur per
legẽ iſtam in eo quod dicitur, vtriuſqȝ turpitudinem verſari.
Si enim fuiſſet ignorãs,nulla eſſet turpitudo. Secũda eſt opi.
quorũdam,que recitatur in ſi.gl.quod hic intelligatur,de igno
rante ius,vel factũ. Nam ſi ſciret ius vel factũ,nõ poſſet repe-
tere,arg.C.ſoluto matri.l.ſi ignorãs. Sed hec non eſt vera:naȝ
hic dicit,auunculo,⁊c.ſic coniuncte perſone.l.octaui.ĩ.vnde co-
2 gnati. Nec obſtat lex contraria:quia ibi†non debet ſumi argu-
men.a cõtrario ſenſu,quia reſultaret prauus intellectus. Ter-
tia fuit opi.gloſſatorum noſtrorum,vt diſtinguatur, aut ſciuit
ius ⁊ factũ ⁊ indiſtincte non repetit. Aut ſciuit factum,⁊ ignora
uit ius,⁊ tũc matrimonio nõ ſequuto repetit Hic eſt caſus hic
⁊ in l.j.de cõd.ob cau.⁊ in l.ſi tutor.de Iterd.mat. Nã qñ vterqȝ

ſciuit, nō eſt honeſtũ quod illa poſſit repetere, cuius ſcelere matrimoniũ eſt pronunciatũ nullum. vt ſ. de condic. ob turp. cau. l. j. §. fin. ꝛ l. ſeq. Nec obſtat tex. qui dicit, in delicto pari, qꝛ illud refertur ad extrinſecos, non ad caſus poſitos in hac l. ꝛ iſtam tenent Doc. communiter in l. qui contra. C. de inceſt. nupt. ꝛ l. j. C. de condict. ob turpem cauſam. Mihi videtur quod tam opinio
b Placẽt. quam gloſſarum ſaluari[b] poſſit. Nam quandoque contrahuntur ſponſalia, ꝛ dos datur nec tamen mulier nubit ſua ſponte, qꝛ non vult, tũc repetit per condictionẽ ſine cauſa, etiam ſi fuerit ſciens ius ꝛ factũ: hic eſt caſus hic ſecundum opin. glo. Placẽt. ꝛ in veritate tex. hic voluit hoc dicere dũ dicit hãc rationem foꝛtaſſis, ꝛc. Si vero poneremus eam ignoꝛare, tũc nullus diceret eam eſſe in delicto vel turpitudine, ꝛ ſic argumẽtum Iuriſconſulti nō procederet. Preterea in cōdictione ob turpẽ cauſam debet inſpici pꝛoxima cauſa, non remota, vt l. iij. §. ſed quod meretrici. ſ. de cōdic. ob turpem cauſam. Sed hic ſi inſpicis cauſam pꝛoximam, ſcilicet dotis, nō eſt turpis, ſꝫ magis eſt nulla, licet matrimonium, quod eſt cauſa remota, ſi copularetur eſſet turpe. Et iſta eſt ratio, quam Iuriſconſultus hic aſſignat, nō pꝛopter ignoꝛantiã, ſed qꝛ cauſa nō eſt turpis. ¶ Preterea quando delictũ nō perficitur, qꝛ quis nō vult, ceſſat pena. l. qui falſam. j. de falſis. Facit de inoffic. teſtam. l. Papinianus. §. meminiſſe. ꝛ de bo. liber. l. q cum maioꝛ. §. accuſaſſe. ꝛ l. in ſeruitutẽ. §. petiiſſe. eod. tit. ſed contra hoc facit, quia contrahendo ſpōſalia videtur delictum perfectũ, vt l. ſi quis tutoꝛ §. quamuis. j. de ritu nup. Sol. fateoꝛ quod ſpōſalia ſunt pꝛohibita, ꝛ ſunt nulla: ſicut matrimoniũ, nō tamen imponitur illa pena, ſi quis a ſponſalibus ſponte recedat. Ita loquitur hic. ¶ Item poteſt pꝛocedere opin. Ioan. ſi poneremus ſponſalia eſſe contracta, ꝛ matrimonium per verba de pꝛeſenti, ita quod fuerit neceſſe quod per ſententiã Epiſcopi pꝛonunciaretur nullum, ꝛ ſic pars ſua ſponte nō receſſit. Iſtud pꝛobatur in l. cũ hic ſtatus. §. ſi. j. de dona. inter virũ ꝛ vxo. ꝛ ibi gl. paruula, que intelligit in matrimonio contracto per verba de pꝛeſenti, ꝛ quod hic glo. intellexerit, ſic apparet ex verbis eius dum dicit, quomodo dotem repetit illa cuius ſcelere matrimoniũ pꝛonũtiatur nullũ, ꝛ ſic pꝛeſupponit, quod matrimoniũ fuerit contractũ per verba d pꝛeſenti, ꝛ pꝛonunciationem eſſe neceſſariã, arg. d. §. accuſaſſe. ꝛ d. §. meminiſſe. ꝛ d. §. petiiſſe. ſ. alle. ¶ Venio ad ſecũdã gl. hic dicit, nec nupſit.
3 † quero qd ſi nupſit ꝛ de facto copulatũ eſt matrimoniũ, an poſſit dotem repetere? Gl. dicit quod ſi ſciuit factum, licet errauit in iure, nō pōt dotem repetere, ſꝫ applicatur fiſco. vt l. q contra. C. de inceſt. nup. Cōtra hoc op. nam ad impediendũ cōdi. ob cau. non ſufficit quid de facto ſequi. vt l. iiij. §. ſi liber homo. ſ. d cond. ob cau. Sol. dico ꝙ non impedit condictionem ob cauſam. tamẽ illa non datur mulieri, ſꝫ applicatur fiſco, cũ ipſa reputetur in-
c digna. d. l. qui contra. ¶ Itẽ opp. ad pdicta j. d adul. l. ſi adul-
4 terium cum inceſtu. Sol. ignoꝛantia † iuris excuſat quantũ ad penam adulteriĩ ꝛ inceſtus, vt ibi, non quantũ ad penam amiſſionis dotis, vt hic. Ego ſum in cōtraria opi. a gl. ꝛ doc. in iſta materia. Pꝛo cuius euidentia debes ſcire, Quandoqꝫ dans dotem errat in iure, ꝛ in facto, ꝛ ſine dubio poteſt repetere condictione ob cauſam, ꝛ ſine cauſa, vt ff. ſol. mat. l. ſi cũ dotẽ §. ſi. ꝛ l. ſi ſpōſus. ꝛ l. dotem j. d iure dot. Quandoqꝫ ſciuit ius ꝛ factum, ꝛ contraxit inceſtas nuptias, ꝛ tunc ſine dubio perdit dotẽ, ꝛ etiã patitur penas, de qui in auth. inceſtas. C. de inceſt. nup. ꝛ in coꝛpore vñ ſumit. Quandoqꝫ ſciuit factum, ꝛ ignoꝛauit ius, ꝛ hic aduerte. qñque queritur an erroꝛ iuris excuſet a pena, ꝛ videt qd ſic, cum diſtinctione tamẽ que ponit in d. l. ſi adulterium cũ inceſtu. j. d adul. Quandoqꝫ querit an excuſet a pena contrahentis inceſtas nuptias, ꝛ hic aduerte. Quedã eſt pena quod matrimonium ſit nullũ, ꝛ in hoc nulla eſt excuſatio l. j. C. d interdic. matr. Quedam eſt pena quod filij ſint nō legitimi, ꝛ in hoc pōt eſſe excuſatio: vt ex parte ignoꝛantis dicantur filij legitimi, vt j. d ritu nup. l. qui in pꝛouincia. § j. ꝛ quod no in l. qui cōtra. d inceſt. nup. Quedã eſt pena que cōſiſtit in amittendo lucrũ, ꝛ hec ignoꝛãtia iuris nō excuſat. Debet enim eſſe iuſtiſſima ignoꝛantia q̃ excuſet, vt d. l. q contra. C. de ince. nup. ſecus ſi eſſet ignoꝛantia iuſta. vt l. ſi. j. d leg. j. Ita debet intelligi quod not. de vſufr. leg. l. vxori maritus. ꝛ de his quib⁹ vt indig. l. ij. § j. Quedam eſt pena in
d amittendo pꝛopꝛia[d], ꝛ iſtam penam patiuntur ſolũ ſcientes, vt de inceſt. nup. auth. inceſtas, ꝛ in coꝛpoꝛe vñ ſumitur. In pꝛopoſito qd mulier perdat dotem eſt amittere pꝛopꝛium, ideo iſtam penã nō incurrit, niſi fuerit ſciẽs. d. auth. inceſtas. ꝛ ibi dicit expꝛeſſe. Nō obſt. l. q̃ ſ. qꝛ imo facit ꝑ. ſi bñ aduertatur, nã ibi vel dicit, ꝙ ei, q contra interdicta legum nuptias cōtraxerit, nil datũ noĩe donatiōis ꝑpter nuptias, vel dotis noĩe acqratur. In hoc vult dicere, ꝙ mulier qñ ſibi dat donatio, vel marit⁹ qñ ſibi datur dos nō acquirit eis dñium, ſequit ibidẽ ſtatiꝫ qꝛ oẽ lucrũ qd ab alio cōiuge inceſtuoſo queſiuit applicet fiſco. Vñ d eo, qd peruenit ad eum vt lucrum perdẽdo loquit illa lex. Dos aũt nō peruenit ad lucrũ, qꝛ eſt titulus oneroſus, ergo nō perdit niſi a ſciente. Et in hac opi. ſum pꝛo nūc ſalua melioꝛi deliberatiōe. Poſſet etiã foꝛte dici ꝙ in vtroqꝫ caſu, etiã ſi fuerit ſciens ius ꝛ factũ mulier cōpetat cōdictio ob cauſam. Nã rōne turpitudinis nō repellit, vt hic in tex, ea vo rōne qꝛ eſt indigna, nō poteſt repelli ab alio, niſi a fiſco. Ita vr tex. in l. his conſequenter. §. j. ſ. fa. ercıſ. hoc tñ relinquo ſub dubio. Ratio, quia d. l. loquitur in hereditate que pōt eſſe damnoſa, ideo requiritur fiſci agnitio, hic in dote, in qua non poteſt eſſe damnũ, ꝛ ſic queritur ipſo
* iure, ꝛ mulier agere non poſſet. *Circa materiam huius legis Iaco. Butri. dicit ſic, vt plene ſcias materiã huius legis diſtingue, Aut datum eſt ob matrimonium illicitum contrahendum, de facto nō ſequutum, tunc aut ſciuit vtrunque, ſcilicet, ius, ꝛ factum: ꝛ hoc caſu in dote, ꝛ donatiōe pꝛopter nuptias melioꝛ eſt conditio poſſidentis. ſ. de cōdic. ob turp. cau. l. ij. ꝛ no. hic in gl. magna. Aut ignoꝛabat vtrũqꝫ ſcilicet ius, ꝛ factum, ꝛ hoc caſu is, q dedit, repetit l. ſi ignoꝛãs. C. ſolu. matri. Aut ignoꝛabat alterum ſcilicet ius, vel factum, ꝛ tunc is, qui dedit, excuſatur pꝛopter erroꝛem iuris, ꝛ multo foꝛtius pꝛopter erroꝛem facti. Si vero matrimoniũ fuit ſequutum de facto, tunc, aut queris d pena dotis vel donationis, ꝛ tunc a tali nō excuſatur, niſi ſit iuſtiſſimus erroꝛ. l. qui contra legem. C. de inceſt. nup. Aut queris, quantum ad penam coꝛpoꝛalem imponendam pꝛo inceſtu, ꝛ tũc quilibet erroꝛ excuſat ſcilicet iuris: ꝛ multo foꝛtius facti qꝛ ille etiã pꝛudentiſſimos fallit l. ij. j. d iuris, ꝛ fac. ign. l. ſi adulterium cũ inceſtu. § ſtupꝛum. de adult. Iaco. Bu. Quantum ad iſtud membꝛum vltimum dic plene per Cyn. in allega. l. qui cōtra. ꝛ vide Inno. extra de dona. inter vi. et vxo. c. plerunqꝫ. et extra de
* adul. c. ſi vxoꝛ. et plene per Bernar. in d. c. plerunque.*

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Repeti. Et de hac materia per Bal. in ru. ſolu. ma. ꝛ ibi, qd in dote, ꝛ quid in arrhis, ꝛ in donatione, ꝛ tam pꝛo matrimonio contracto d futuro quam pꝛo contrahendo.
b ALEX. ¶ Saluari. Sed tu cogita, qꝛ iſta opi. Plac. nō vr poſſe ſaluari. Pꝛimo qꝛ ſi mulier ſoluit ſciẽs ius, ꝛ factum ſoluit ex cauſa d iure impoſſibili, que cauſa lꝫ nō ſequatur, impeditur tamen repetitio. l. dictã. C. d condi. ob cau. ꝛ quod no. in l. ſi militẽ. eo. tit. Secundo cōtra hoc facit multum l. cuius per erroꝛem. d reg. iur. ꝛ per iſta eſſet reſponſum ad motiuum Bar. ideo cogita ꝛ de iſta materia legitur, ꝛ no. in c. ꝛ ſi neceſſe. de dona. inter vi. ꝑ Bal. in rub. j. ſolu. mat. ꝛc.
c ALEX. ¶ De adul. Et vide Bal. in d. l. qui contra. in ij. o.
d ALEX. ¶ Pꝛopꝛia. Ad hec adde bonã glo. Inſti. d nup. §. ſi aduerſus. ſꝫ Bar. ſ. ea. l. in ver. item poteſt pꝛoducere. videtur tenere contra, qꝛ ibi loquitur, qñ ſciebat factum ꝛ ignoꝛabat ius, ſic loquit hic, ſꝫ ſ. Bar. facit tex. etiam in d. l. qui contra. ibi, quo quo mō datũ. iuncta gl. in verbo datum, que dixit pꝛo dote, ꝛc. Item pꝛobatur, ꝛ queritur amiſſio pꝛopꝛij matrimonij, non tñ lucri, dum ibi amittebatur donatio pꝛopter tradita ab vxoꝛe viro. De hoc cogita.

Liber decimus tertius.

De condictione furtiua. Rubrica i.

* *Cōtinua, vt in glo. ꝛ tene ſecundam ꝛ tertiam continuationem.

LEX I.

a In re furtiua.[a] Oppo. ni. de l. ſꝫ nec legatarius. j. eo. ꝛ l. interdum. §. qui tutelam. j. de furt. Sol. quod dicit domino, ſubaudi vel quaſi. ¶ Opponitur j. de pignoꝛat. act. l. ſi pignoꝛe. Solu. dic vt in gl.* Vide gl. que
* incipit, hoc eſt contra. ibi, nam nō dominus tãtum, ꝛc. hoc ideo eſt, qꝛ in eis non pꝛoſequimur, quod noſtrum eſt, ſꝫ quod nobis debetur, vt inſtit. de actio. ꝛ §. j. ꝛ §. ſic itaque
* diſcretis.*

ADDITIO.

a ALEX. ¶ In re furtiua. Ad intellectũ huius l. ꝛ libellum foꝛmandi in condictione furtiua, ꝛ que pꝛobari requirantur, dic ſingulariter, vt per Bal. in rubꝛi. ſi ex fal. inſtr. in ver. rurſus, ꝛ in verſi. amplius, ꝛc.